

κορμί

κορμί, το, ουσ. [<μσν. κορμίν <μτγν. κορμίον, υποκορ. του αρχ. κορμός], το κορμί. **1.** ο άνθρωπος ως μονάδα: «στην τάδε μάχη έπεσαν πολλά κορμιά || στο χωριό δεν απόμειναν παραπάνω από δέκα κορμιά». (Λαϊκό τραγούδι: στο διπλανό τραπέζι ένα **κορμί** με παίζεις). **2.** το καλοσχηματισμένο ανθρώπινο κορμί και, κατ' επέκταση, ο ωραίος, ο όμορφος άντρας ή η ωραία, η όμορφη γυναίκα: «για δεσ ένα κορμί που περνάει απέναντι!». (Λαϊκό τραγούδι: για κοίτα κόσμε ένα **κορμί** που μπήκε μες στο μαγαζί. Αμά, πασά μου, θα τρελαθώ ως και τα ρούχα μου πουλώ). Υποκορ. **κορμάκι, το** (βλ. λ.). Μεγεθ. **κορμάρα, η** (βλ. λ.). (Ακολουθούν 21 φρ.)·

- **άχρηστο κορμί**, (υποτιμητικά ή επιτιμητικά) άνθρωπος ανάξιος λόγου, τιποτένιος, άνθρωπος που δεν μπορεί να πετύχει τίποτα στη ζωή του, που είναι ανίκανος να φέρει σε αίσιο τέλος μια δουλειά ή μια υπόθεση: «είσαι τόσο άχρηστο κορμί, που, και στη θάλασσα να σε στείλουν, δε θα φέρεις νερό». (Λαϊκό τραγούδι: για πες μου, **άχρηστο κορμί**, όταν θα έρθει η στιγμή τι ψυχή θα παραδώσεις)·

- **δίνει το κορμί της**, βλ. συνηθέστ. *πουλάει το κορμί της*·

- **είναι δυο κορμιά μια ψυχή**, ταιριάζουν, συνεννοούνται απόλυτα, είναι απόλυτα ταυτισμένοι: «αποκλείεται να χωρίσει αυτό το ζευγάρι, γιατί, απ' τη μέρα που γνωρίστηκαν, είναι δυο κορμιά μια ψυχή». (Λαϊκό τραγούδι: είμαστε μες τη ζωή **δύο κορμιά μια ψυχή** κι αν τύχει και μ' αρνηθείς, ό,τι μου κάνεις θα το βρεις). Συνών. *είναι ένα σώμα μια ψυχή*·

- **είναι χαμένο κορμί**, είναι άνθρωπος με κακές συναναστροφές και ανήθικη ζωή: «πρέπει να πάψεις να κάνεις παρέα μαζί του, γιατί είναι χαμένο κορμί». (Λαϊκό τραγούδι: **είμαι ένα κορμί χαμένο**, ένας άσωτος υιός, απ' το σπίτι μου φευγάτος κι απ' τον κόσμο μακριά, στον γκρεμό κατρακυλάω κάθε μέρα πιο βαθιά)·

- **έπεσαν πολλά κορμιά**, σκοτώθηκαν πολλοί άνθρωποι, ιδίως σε μάχη: «στη μάχη του Λαχανά έπεσαν πολλά κορμιά»·

- **ίσια το κορμί σου**, έκφραση με την οποία ενθαρρύνουμε κάποιον να αντιπαλέψει με θάρρος τις δυσκολίες που του έτυχαν. (Λαϊκό τραγούδι: έμπαινε, Γιώργο, έμπαινε και **ίσια το κορμί σου**, μη λογαριάζεις τίποτα και πονηρά ξηγήσου). Από την εικόνα του ατόμου που οι πολλές δυσκολίες της ζωής του το ανάγκασαν να περπατά με κυρτωμένους τους ώμους·

- **κορμί μου ατελείωτο!** θαυμαστικό επιφώνημα σε ψηλή και καλλίγραμμη γυναίκα, που βλέπουμε να περνάει μπροστά μας·

- **κορμί (σαν) κυπαρίσσι**, το ψηλό και λυγρό κορμί: «ο γιος του έχει ένα κορμί σαν κυπαρίσσι»·

- **κορμί (σαν) λαμπάδα**, το ψηλό και λεπτό κορμί: «με τη δίαιτα και τη γυμναστική έκανε ένα κορμί σαν λαμπάδα»·

- **κορμί (σαν) λάστιχο**, το ευλύγιστο και καλογυμνασμένο κορμί: «στο τσίρκο διαφήμιζαν ένα παιδί, που είχε κορμί λάστιχο»·

- **κορμί σαν φίδι**, βλ. φρ. *φιδίσιο κορμί*·

- **κορμί σαν χέλι**, λεπτό και ευλύγιστο κορμί: «είναι πολύ λαχταριστή γυναίκα κι έχει κορμί σαν χέλι». (Λαϊκό τραγούδι: **χόρεψέ μου τσιφτετέλι που 'χεις το κορμί σαν χέλι**, να χαζέψει ο ντουνιαός)·

- **λιώνει το κορμί μου**, **α.** πάσχω από ανίατη ασθένεια, ιδίως από καρκίνο: «παρόλη την πρόοδο της ιατρικής, εντούτοις λιώνει το κορμί μου». **β.** νιώθω έντονο ερωτικό πόθο: «απ' τη μέρα που τη γνώρισα, λιώνει το κορμί μου για πάρτη της». (Λαϊκό τραγούδι: **το κορμί μου λιώνει** όταν σε κοιτώ, όταν σε ιδώ πώς είσαι, θε να λωλαθώ)·

- **ξερό κορμί**, άνθρωπος χωρίς οικογένεια, που είναι εντελώς μόνος στη ζωή του: «κουράστηκε να 'ναι ένα ξερό κορμί κι αποφάσισε να παντρευτεί»·
- **όταν ο σάλιαγκας ζητεί ν' αλλάξει το καυκί του, πρώτα βγάζει τα κέρατα κι έπειτα το κορμί του**, βλ. λ. [σάλιαγκας](#)·
- **ό,τι τραβάει το κορμί, τα φταίει το κεφάλι**, βλ. λ. [κεφάλι](#)·
- **πήρε το κορμί μου φωτιά**, κυριεύομαι από σεξουαλική επιθυμία: «μόλις ένωσα στο στόμα μου τα σαρκώδη χείλη της, πήρε το κορμί μου φωτιά»·
- **πουλάει το κορμί της**, εκδίδεται επί χρήμασι. (Λαϊκό τραγούδι: *τι σε μέλει εσένα κι αν γυρνώ το κορμί μου ακόμα κι αν πουλώ; πέντε χρόνια εσύ με τυραννάς, δε με στεφανώνεις με γελάς*)·
- **του άργασα το κορμί**, βλ. φρ. *του άργασα το τομάρι*, λ. *τομάρι*·
- **φιδίσιο κορμί**, λεπτό και ευλύγιστο κορμί: «ήταν μια όμορφη γυναίκα με φιδίσιο κορμί». (Λαϊκό τραγούδι: *αραπίνες, μάτια φλογισμένα και κορμιά φιδίσια καμωμένα, σαν εξωτικά!*)·
- **χαμένο κορμί**, **α.** άνθρωπος ανίκανος, άχρηστος, τιποτένιος: «μην αναθέσεις τίποτα σ' αυτό το χαμένο κορμί, γιατί θα εκτεθείς». **β.** άνθρωπος με κακές συναναστροφές, με ανήθικη ζωή. (Λαϊκό τραγούδι: *χαμένο κορμί με φωνάζουν κι αλήτη, γιατί δε γυρίζω τα βράδια στο σπίτι*). **γ.** εκστομίζεται και ως βρισιά: «ουστ από δω, χαμένο κορμί». Συνών. *χαμένο παρτάλι / χαμένο πατσι / χαμένο ρούχο / χαμένο υποκείμενο*.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας